

- 23 И нѣма да остане остатѣкъ отъ тѣхъ;
Защото ще докарамъ зло вързъ Анаѳое-
скы-тѣ мжже,
Въ годинѣ-тѣ на посѣщеніе-то имъ.

ГЛАВА 12.

- 1 Праведенъ си, Господи, когато ся сж-
дѣхъ съ тебе;
Но да ся разговорѣхъ съ тебе за сждбы-
тѣ ти:
Защо пакъ-тѣ на нечестивы-тѣ успѣва?
Защо благоденствувать всички които ся
обхождатъ невѣрно?
2 Насадили си ги, даже и ся закоренихъ:
Растѣхъ, даже и плодоносятъ:
Ты си близу при уста-та имъ,
И далече отъ вътрѣшности-тѣ имъ.
3 Но ты, Господи, мя познавашъ:
Видѣлъ си мя, и опыталъ си сърдце-то
ми прѣдъ тебе:
Завлѣчи ги както овцы на кланіе,
И приготи ги за день-тѣ на закланіе-то.
4 До кога ще сѣтува зема-та,
И трѣва-та на всяко поле ще съхне,
Поради злихъ-тѣ на живущы-тѣ по неѣхъ?
Загынѣхъ скотове-тѣ и птицы-тѣ;
Защото рекохъ: Нѣма да види сетнины-
тѣ ни.
5 Ако ся затечешъ съ пѣшцы-тѣ, и тя на-
правятъ да изнемогнешъ,
Тогазъ какъ ще ся надваряшъ съ ко-
ніе-тѣ?
И уповаешъ ты въ земѣхъ-тѣ на миръ-тѣ,
Но какво ще направишъ въ възгордѣ-
ніе-то на Іорданъ?
6 Защото и братія-та ти, и домъ-тѣ на
отца ти,
И тѣ ся обходихъ невѣрно кѣмъ тебе;
Ей, тѣ выкихъхъ слѣдъ тебе велегласно:
Не ги вѣрувай, ако бы ти говорили и
съ добро.
7 Напуснѣхъ домъ-тѣ си,
Оставихъ наслѣдіе-то си,
Дадохъ любезнѣхъ-тѣ на душѣхъ-тѣ си въ
ржѣхъ-тѣ на непріатели-тѣ ѣ.
8 Наслѣдіе-то ми станѣ за мене като лъвъ
въ джбравѣхъ:
Испроводи гласъ-тѣ си противъ мене:
За това го възненавидѣхъ.
9 Наслѣдіе-то ми за мене е пѣстра птица,
Птицы-тѣ на около сжъ противъ него:
Елате, съберѣте ся, всички полскы звѣ-
рове,
Елате да го поядете.

б Гл. 23; 12. 46; 21. 48; 44.
50; 27. Лук. 19; 44.

а Псал. 51; 4.

б Іов. 12; 6. 21; 7. Псал. 37;
1. 35. 73; 3 и др. Гл. 5;
28. Авв. 1; 4. Мат. 3; 15.
с Іса. 29; 13. Мат. 15; 8. Мар.
7; 6.

г Псал. 17; 3. 139; 1.

д Гл. 11; 20.

е Іак. 5; 5.

ж Гл. 23; 10. Осія 4; 3.

з Псал. 107; 34.

и Гл. 4; 25. 7; 20. 9; 10. Осія
4; 3.

і Іис. Нав. 3; 15. 1 Лѣт. 12;
15. Гл. 49; 19. 50; 44.

к Гл. 9; 4. 11; 19, 21.

- 10 Много пастыри развалихъ лозіе-то ми,
Потѣпкахъ дѣлъ-тѣ ми,
Пожеланный-тъ ми дѣлъ направихъ пу-
стынѣхъ непроходимѣхъ.
11 Прѣдадохъ го въ заустѣніе:
Запустѣно сѣтува прѣдъ мене:
Всѣчка-та зема ся запусти,
Защото нѣма кой да туря това на сърдце.
12 По всѣкы-тѣ высокы мѣста на пусты-
нѣхъ-тѣхъ дойдохъ разорители;
Защото ножъ-тѣ Господень пояжда
Отъ край до край земѣхъ-тѣхъ:
Никоя плътъ не ще да има миръ.
13 Сѣяхъ жито, но ще пожнѣхъ тѣрніе:
Трудихъ ся, но нѣма да ся ползувать:
И ще ся посрамите отъ тѣзи си произве-
денія
Поради пламеннѣхъ-тѣ яростъ на Господа.
14 Така говори Господь
Противъ всѣкы-тѣ ми злы сѣсѣды,
Кои-то докачатъ наслѣдіе-то което да-
дохъ на людѣ-тѣ си Израїля:
Ето, ще ги оттергнѣхъ отъ земѣхъ-тѣхъ имъ,
И ще оттергнѣхъ домъ-тѣ Іудинѣхъ отъ срѣдъ
тѣхъ.
15 И слѣдъ оттергнуваніе-то имъ,
Ще ся вържѣхъ, и ще ги помилувамъ,
И ще ги вържѣхъ, всякого въ наслѣдіе-то
му, и всякого въ земѣхъ-тѣхъ му.
16 И ако научатъ добрѣ пактища-та на мои-
тѣ людѣ,
Да ся кляхътъ въ мое-то име: Живѣе
Господь,
Както тѣ научихъ мои-тѣ людѣ да ся
кляхътъ въ Ваала,
Тогазъ ще ся съградятъ въ срѣдѣ лю-
діе-тѣхъ ми.
17 Но ако не послушатъ,
Сѣвѣмо ще оттергнѣхъ и ще истрѣбѣхъ
онзи народъ,
Говори Господь.

ГЛАВА 13.

- 1 Така ми рече Господь: Иди та си купи
лененъ поясъ, и опашы го на чрѣсла-та
2 си, и въ водѣхъ го не туряй. Купихъ про-
чее поясъ-тѣхъ споредъ слово-то Господне,
3 и опасахъ го на чрѣсла-та си. И быде
слово Господне кѣмъ мене второй пакъ
4 и рече: Земи поясъ-тѣхъ кой-то си купилъ,
кой-то е на чрѣсла-та ти, и стани та иди
при Евфратъ, и скрый го тамъ въ нѣ-
5 кой дупкѣ на канарѣхъ-тѣхъ. Отидохъ про-
чее та го скрыхъ при Евфратъ, както

а Прит. 26; 25.

и Іса. 56; 9. Гл. 7; 33.

б Евр. Довѣстѣ

и Гл. 6; 3.

о Іса. 5; 1, 5.

и Іса. 63; 15.

р Ст. 4.

с Іса. 42; 25.

т Лев. 26; 16. Втор. 28; 38.

и Мат. 6; 15. Агг. 1; 6.

з Зах. 2; 8.

б Втор. 30; 3. Гл. 32; 37.

а Іез. 28; 25.

и Амос. 9; 14.

и Гл. 4; 2.

и Евр. 2; 20. 21. 1 Пет. 2; 5.

и Іса. 60; 12.